

Güncel
Hüseyin ÇALDAK*

GELECEK SANA EY ÇOCUK

ZAFER

Sevmek insanî bir vasıftır, ancak herkesi sevebilmek bir erdemlilik. Zulme uğrayanı sevmek ise cesaret işidir. Özellikle masum ve pak fitratlarıyla âdeta melek görünümündeki çocukları sevmek ayrı bir güzellik hatta bir vazifedir. Bir de o çocuk, kuşların yerine mermilerin uçtuğu, gül kokuları yerine kan ve silâh kokularının yayıldığı, bülbül sesle-

rine bedel bomba seslerinin ortalığı doldurduğu yer Filistin'deki çocuk olursa!

Onu sevmek ne erdemlilik, ne fazilet ne de bir marifettir. Filistinli çocuğu, sevmek de yetmiyor; onu hissetmek ta iliklerinde... gözyaşlarını okuyabilmek akan her damlasında... titreyen peri bedenini sarmalayabilmek var gücüyle... boşluğa

diktiği bakışlarına umut olabilmek... uzattığı yufka ellerine Hızır gibi yapışmak... kaybettiği annesine bedel anne olabilmek... aradığı babasını ona verebilmek... hâslı; onun canına can, vücuduna kan olmak gerektir ve elzemdir.

Bütün âlem vurdumduymaz tavırlarla izliyor olanları. Dünya devleri alkış tutmakta kan kusan maşalarına. Yok olan körpe hayatlar, çiğnenen masum bebekler, yetim ve öksüz kalan Filistinli çocuklar. “Ne yapabilirim ki!” kabilinden cümle kuran Müslüman toplumlar. Bir de “Dayan ey masum çocuk, Allah’ın nusreti zalimleri helak edecektir er-geç. Kalbim seninle, duamda sen, yanında olsam can veririm senin için...” diyerek samimi yalvaran Müminler var. Manasıyla ve maddeyle masumları koşmak isteyen dindar halklar var. Buna rağmen sabretmeyi elden bırakmayan insanlar vardır. “Allah’ın da bir bildiği var.” diyerek gece-gündüz onlar için inleyen samimi yürekler de var bu âlemde. Sabır, iman, zafer...

Zafer gelecek sana ey çocuk. Bizim yaptığımız günahlarımızın cezasını çekiyorsun sen. Zalimler boğulacaklar akıttıkları kanlarının içinde. Allah’ın va’di vardır “akbet senindir” diye. Burada yaptıklarını görünce insan mecburen, “Zalimler için yaşasın cehennem” diyor. Va’d-i ilahi haktır ve muhakkaktır; ancak dua ile ızdırıp ile, çile ile ve önemlisi sabır ile olacaktır.

“Men sabera zafera” diye bir güzel söz vardır. Yani, “sabreden zafere ulaşır.” Çünkü sabır her şeyden evvel, mümin için bir kalkandır. Maddî manevî sıkıntılardan kurtulmanın ve korunmanın yoludur. Bela ve musibetlerden emin olmanın kalkandır. Allah’a yaklaşma yolunda ibadet bir kılıç ise, sabır kalkandır. Zira sabredemeyen hakıyla ibadet vazifelerini de yerine getiremez. Aynı zamanda sabır, neticesinde büyük mükâfatları olan bir ibadettir. Kur’an-ı Kerimde Yüce Mevla şöyle buyurur: “Sabredenlere, mükâfatlar hesapsız verilir.” (39/Zümer,10); “Ey iman edenler, Allah’tan sabır ve namazla yardım isteyin. Allahu Teâlâ elbette sabredenlerle beraberdir.” (2/Bakara, 153); “Ey Resulüm, kâfirlerin eziyet-

lerine, ulülazm Peygamberler gibi sabret!” (46/Ahkaf, 35)

Bu ayet-i kerimelere ve Kur’an’daki sabırla ilgili diğer ayetlere bakıldığında sabrın üç şekilde olabileceğini görmekteyiz. Birincisi, *taat üzerine, yani ibadette sabır*. Zahiren ne kadar zor olsa da, şartlar ve zaman elverişsiz de olsa, mutlaka ibadetlerin ifasında sabır göstermek. Yerine getirmede şeytanın ve nefsin binbir türlü hilelerine karşı sabırla direnmek ki buna sebat (dayanmak) diyoruz.

İkincisi, *masiyetten sabır*. Yani günahlara karşı iman gücüne dayanarak, İslâmiyet çizgisinde kalarak sabretmek. Enfüsü ve afakî (dâhilî ve haricî) kötülüklerin üstesinde gelebilmenin yolu, günahlara girmemekte sabrederek dayanmak ki buna da sıyanet (korunmak) diyebiliriz.

Üçüncüsü, *musibete karşı sabırdır*. İnsanın başına gelebilecek türlü bela, musibet, dert, keuder ve sıkıntılara, Allah’tan geldiğini bilerek ve inanarak sabretmektir. Buna da selamet diyebiliriz. Çünkü hayrın da şerrin de Allah’tan geldiğini bilmek, O’nun emaneti kabul etmek kâmil imanın tezahürüdür. O’nun yaptıklarına razı olmak ne kadar yüksek bir hasletse, O’nun razı olduklarını yapmak da o derece yüce bir ahlakıdır. Dolayısıyla Rabbimizin bizlere bahsettikleri ne kadar güzel ise, bizden aldıkları da (irademiz dışında) o kadar güzeldir. İşte her ikisine de teslimiyet sabrının üst noktasıdır ve neticesi de selamettir. Zira Peygamber Efendimiz (s.a.v) “Musibetlere sabreden selamete erer” diye buyurmaktadır.

Filistinli çocuk bunları biliyormuşçasına sabrediyor, bunları okuyormuşçasına direniyor, bunları hissediyormuşçasına “akıbeti” bekliyor. Sabrının ve teslimiyetinin neticesini Cenab-ı Hak (c.c) en güzel şekilde verecektir onlara. Zalimin zulmüyle kaybolan malları sadaka, feda ettikleri canları şehitlik mertebesini kazandığı gibi, çektikleri eza ve cefalar Cennette ma-i Kevser ve misk-u anber olarak kendilerine sunulacaktır inşallah.

*Dr.